

К. М. Крупенченкова

Комсомолец Донбасу Шахта

«КОМСОМОЛЕЦЬ ДОНБАСУ» Шахта – підприємство вуглевидобувної галузі промисловості. Розташ. у м. Кіровське Донец. обл. Введена в експлуатацію 1980 як «Ждановська-Капітальна № 1» з проект. потуж. 2,1 млн т вугілля щороку, будівництво якої розпочато 1974. У 1981 перейм. у «Комсомолец Донбасу» (на честь комсомольців, які її будували). Шахтне поле розкрито 6-ма вертикал. стволами до горизонтів 418, 628, 790 і 810 м; довж. підзем. виробок – 137,3 км (1999). У 1983 видобуто 1394 тис. т, 1990 – 2228 тис. т. Від 1992 – перша самот. шахта в Україні із безпосеред. підпорядкуванням Держ. комітету вугілля; від 1996 – ВАТ; від 2001 – у власності ВАТ «Авдіїв. коксохім. завод»; від 2005 – у складі Донбас. паливно-енергет. компанії. Тоді ж реалізовано масштабні проекти модернізації та реконструкції устаткування, що дозволило 2004 пройти рекордну кількість гірн. виробок – 21 км. 2005–07 замінено 2 підйімал. вугіл. машини без зупинки виробництва, введено в експлуатацію унікал. чес. комбайн та 14 механізов. очисних вибоїв, в результаті чого вперше у своїй історії шахта видобула 3 млн т вугілля і увійшла до трійки лідерів серед укр. вуглевидобув. підприємств. 2007 розпочато впровадження нової дегазацій. системи. 2008 видобуток вугілля становив 3,4 млн т (4,4 % від заг.-укр. обсягу). Шахта видобуває вугілля марки П (пісне), що належить до категорії енергетичних і має якісний хім. склад (його теплопровідна здатність близька до антрацитів). Серед осн. споживачів – ТЕС України, що входять до складу Донбас. паливно-енергет. компанії (Луган. ТЕС ТОВ «Східенерго», Криворіз. та Придніпров. ТЕСи ВАТ «Дніпроенерго»). Має власний збагачув. комплекс, що дає можливість забезпечити низьку зольність реалізовуваної продукції. Кількість працівників (2011) – 4738 осіб, з них підземних – 3667. Ген. дир. – К. В'ялий (від 2010).

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Комсомолець Донбасу Шахта / К. М. Крупенченкова // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2014. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-4403>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).